

**МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
БУКОВИНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ»**

МАТЕРІАЛИ

**104-ї підсумкової науково-практичної конференції
з міжнародною участю
професорсько-викладацького персоналу
БУКОВИНСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО МЕДИЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
06, 08, 13 лютого 2023 року**

Конференція внесена до Реєстру заходів безперервного професійного розвитку,
які проводитимуться у 2023 році №5500074

Чернівці – 2023

European integration, the creation of an international interpretative reference book on medicinal plants used in practical medicine is promising in the future.

Бицко Н.І.

НАЗВИ ІНФЕКЦІЙНИХ ХВОРОБ ІЗ ЗАПОЗИЧЕННЯМИ

Кафедра іноземних мов

Буковинський державний медичний університет

Вступ. Сьогодення вимагає дослідити інфекційні хвороби з різних позицій, адже людство стикнулося з проблемою COVID-19. Вірусні інфекції залишаються причиною збільшення захворюваності та смертності, хоча дослідження у цьому напрямку постійно прогресують у всьому світі. Треба зазначити, що виникає велика кількість назв хвороб, які змінюються та еволюціонують не тільки на медичному рівні, а й мають вплив на номінаційні процеси у галузі термінології.

Мета. Дослідити назви інфекційних хвороб із запозиченнями. Більшість з цих назв історично та семантично співвідносні в межах певної групи мов чи окремої мови, але й у межах споріднених і навіть неспоріднених мов.

Матеріали і методи дослідження. Глосарії та словники назв інфекційних хвороб. Методи – суцільної вибірки та описовий.

Результати дослідження. Як відомо, для української мови, як, зрештою й для інших мов, характерні п'ять основних способів номінації: афіксальне словотворення, словоскладання, основоскладання, запозичення з інших мов, семантичні переноси та складені найменування. Необхідно зазначити, нами були прослідковано всі способи номінації серед досліджених назв інфекційних хвороб, але одним із більш розповсюджених назв хвороб є запозичення з інших мов. У цілому в межах дослідження назв хвороб виявлено чужомовні запозичення з такої низки мов. Грецька мова: *гепатит, цистит, риніт, кіста, склероз, діатез, дизентерія*; латинська мова: *канцер, апендицит, ревматизм, конвульсійна (епілепсія), скарлатина, гонорейна, лйуйіс (сифіліс)*; румунська мова: *паптішор (молочниця), гелбенер (жовтуха), гуша (зоб), бешиха (рожа), офтіка (туберкульоз), рофійа (діатез), грипе (грип)*; польська мова: *франца (сифіліс), нагноток (мозоля), холера (холера), параліз (параліч)*; російська мова: *даувленіє (гіпертонія), бешенство (сказ), язва (виразка шлунка), ушиб (вивіх), отьок (пухлина), чесотка (короста), нагноєніє (панарицій), брушинак (червоний тиф)*; німецька мова: *тріпер (гонорея), беркольоз (туберкульоз), бранк, мілбранк (гангрена)*; французька мова: *коклуіш (коколюш), гриіп (грип)*; італійська мова: *мальарія (малярія)*; чеська мова: *лідвиці (радикуліт)* і т.д.; турецька мова: *чума (малярія)* і т.д.

Висновок. Отже, помітний пласт назв інфекційних хвороб становлять запозичення з інших мов, що зумовлено культурними, політичними, соціальними та історичними показниками розвитку зазначених країн. У перспективі проведеного лексичного дослідження отримані результати є вагомими для розв'язання низки теоретичних проблемних питань сучасної номінації назв хвороб із запозиченнями.

Глущенко М.О.

ФЕНОМЕН ЗДОРОВИХ ПСИХОЛОГІЧНИХ МЕЖ У КОНТЕКСТІ ПСИХОЛОГІЧНОГО ПРОСТОРИ ОСОБИСТОСТІ

Кафедра психології та філософії

Буковинський державний медичний університет

Вступ. Кожна людина має власні психологічні межі, які обумовлюють її відносини зі світом, які визначають діапазон і силу власних дій, а також сприйнятливність до дій навколишньої дійсності. Актуальність дослідження полягає в тому, що сучасна особистість постає перед глобальними викликами світу, які активно тестують психологічні межі та її суверенність на витривалість: пандемія Covid-19, що потребує соціальної ізоляції, дистанції, дотримання протиепідемічних заходів; російсько-українська війна, яка порушує усі можливі кордони особистості як фізичні, так і ціннісні, простору, тіла іншого.